EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.10.2010
KOM(2010) 614 slutlig

SEK(2010) 1272
SEK(2010) 1276

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

En integrerad industripolitik för en globaliserad tid
Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum

{SEK(2010) 1272}

{SEK(2010) 1276}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. EU behöver sin industri ... 3
2. En ny inriktning för industripolitiken ... 4
3. Bättre grundförutsättningar för industrin ... 5
3.1. Konkurrensanalys och smart lagstiftning ... 5
3.2. Bättre tillgång till finansiering för företagen ... 7
4. En starkare inre marknad ... 8
4.1. Utveckla den inre marknaden och stärka de immateriella rättigheterna ... 8
4.2. Konkurrenspolitik ... 9
4.3. Bättre infrastruktur ... 10
4.4. Standardisering ... 11
5. En ny politik för industriell innovation ... 12
5.1. Industriell innovation ... 12
5.2. Kompetensbas ... 15
6. Globaliseringens nytta ... 16
6.1. Handel och internationell reglering ... 16
6.2. En säkrad tillgång till råvaror och kritiska resurser ... 18
7. En modernisering av industrin ... 19
7.1. En resurs-, energi- och koldioxidsnål industri ... 19
7.2. Strukturell överkapacitet ... 21
7.3. Företagens sociala ansvar ... 23
8. En sektorspecifik industripolitik ... 23
8.1 Rymden – en drivkraft för innovation och konkurrenskraft i befolkningens tjänst ... 24
8.2. Hållbara transporter ... 26
8.3. Samhällsutmaningar ... 27
8.4. Nya impulser till EU:s konkurrenskraft genom värdekedjan ... 29
8.5. Åtgärda problem inom de energiintensiva industrierna ... 30
8.6 En mer sektorsspecifik inriktning ... 31
9. Slutsatser: en ny industripolitisk styrning på EU-nivå ... 32

1. EU BEHÖVER SIN INDUSTRI

Mer än någonsin behöver EU sin industri och industrin behöver EU. Den inre marknaden, med 500 miljoner konsumenter, 220 miljoner arbetstagare och 20 miljoner företagare, är ett viktigt instrument för att skapa en konkurrenskraftig industri i EU. En fjärdedel av de anställda i den privata sektorn inom EU arbetar i tillverkningsindustrin, och ytterligare minst en fjärdedel arbetar inom tillhörande tjänster som är beroende av industrin som leverantör eller kund. 80 % av all forskning och utveckling inom den privata sektorn sker inom industrin – industrin driver på innovationen och hittar lösningar på de problem samhället står inför.

Det är viktigt att öka produktiviteten inom **tillverkningsindustrin och tillhörande tjänster** för att understödja återhämtningen i tillväxt och sysselsättning, göra EU:s ekonomi stark och hållbar och göra det möjligt att behålla vår samhällsmodell. Industrin står därför i centrum för den nya tillväxtmodellen för EU:s ekonomi, enligt Europa 2020-strategin.

Den finansiella och ekonomiska krisen har gjort oss uppmärksamma på hur viktigt det är med en **stark, konkurrenskraftig och diversifierad värdekedja inom tillverkningsindustrin** för att EU ska kunna dra nytta av sin potential i fråga om konkurrenskraft och jobbskapande. Detta meddelande innehåller en strategisk ram för en ny integrerad industripolitik som ska stimulera den ekonomiska återhämtningen och sysselsättningen genom att bidra till en blomstrande industri av världsklass inom EU.

De små och medelstora företagen står för cirka två tredjedelar av sysselsättningen inom industrin, och en stor del av EU-industrins tillväxt- och sysselsättningspotential finns hos de livskraftiga och dynamiska småföretagen. Att främja nyföretagandet samt tillväxt och internationalisering hos de små och medelstora företagen är därför de allra viktigaste inslagen i EU:s nya integrerade industripolitik.

Under det senaste årtiondet har **det internationella företagsklimatet** förändrats radikalt[1]. Detta medför både utmaningar och möjligheter för EU-industrin, och industripolitiken måste hjälpa industrin att dra nytta av dessa möjligheter. EU-industrin konkurrerar nu med Kina, Brasilien, Indien och andra tillväxtekonomier även i den övre delen av värdekedjan. Teknik, IKT och kompetens blir allt viktigare för att man ska kunna klara sig i den internationella konkurrensen. De internationella värdekedjorna kopplas samman alltmer, och konkurrensen om knappa energi- och råvarutillgångar ökar också. EU-industrin måste även till att ligga steget före i övergången till en koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi.

Det finns anledning att se med tillförsikt på EU-industrins förmåga att lösa dessa problem och att fortsätta att fungera som draglok för EU:s ekonomi. Före den finansiella och ekonomiska krisen hade **EU-industrin** klarat sig relativt bra i denna snabbföränderliga miljö. Den hade lyckats behålla sin andel av världshandeln under det senaste årtiondet trots skarp konkurrens från nya aktörer. Tillverkningsindustrin står för 75 % av all export. Exempelvis läkemedelssektorn och verkstadsindustrin växte kraftigt. Även motorindustrin, den kemiska industrin och flyg- och rymdindustrin utvecklades. Den ekonomiska krisen ledde först till **en tillfällig kollaps i industriproduktionen**, men följdes av en kraftig återhämtning sedan

[1] GD Näringsliv, *EU Manufacturing Industry: What are the Challenges and Opportunities for the Coming Years?*.

världshandeln tog fart igen och överskottslagren tömts. Vissa sektorer drabbades förstås hårdare och mer varaktigt än andra.

En framgångsrik och konkurrenskraftig tillverkningsindustri kan tillhandahålla resurser och lösningar på många av de utmaningar EU står inför – t.ex. klimatförändringar, hälsofrågor och en åldrande befolkning – och göra det möjligt att utveckla ett hälsosamt och tryggt samhälle och en blomstrande social marknadsekonomi.

Den nödvändiga **övergången till en mer hållbar, inkluderande och resurseffektiv ekonomi** behöver stödjas både genom sektoriell och sektorsövergripande politik på alla nivåer. Det kommer också att krävas en förbättrad styrning och social dialog.

2. EN NY INRIKTNING FÖR INDUSTRIPOLITIKEN

I detta meddelande föreslår vi en ny inriktning för industripolitiken som kommer att föra in EU:s ekonomi i en dynamisk tillväxt som stärker konkurrenskraften, ger tillväxt och sysselsättning och gör det möjligt att övergå till en koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi.

När man utformar en omfattande strategisk ram för en ny industriell konkurrenspolitik måste EU-industrins konkurrenskraft och hållbarhet stå i centrum. Det betyder att man måste se till industripolitiken i vid bemärkelse.

För det första handlar det om sådan politik som påverkar kostnader, priser och innovativ konkurrenskraft inom industrin och enskilda sektorer, t.ex. standardisering och innovation, och om sektoriell politik inriktad t.ex. på enskilda sektorers innovationsresultat.

För det andra är det **nödvändigt att undersöka hur konkurrenskraften påverkas av initiativ på andra politikområden**, t.ex. transport, energi, miljö, sociala frågor och konsumentskydd, men även inre marknaden och handel. Dessa är en viktig del av hela paketet eftersom de i hög grad påverkar industrins kostnader, priser och innovativa konkurrenskraft.

Vad utmärker den nya inriktningen?

- **En kombination av sektorsövergripande grund och sektoriell tillämpning.** De utmaningar vi står inför kräver anpassning och omfattande övergångsstrategier inom olika ekonomiska sektorer. **Alla sektorer är viktiga och kommissionen kommer att fortsätta att anpassa inriktningen efter varje sektors behov.** Vid behov kommer kommissionen att överväga lämpliga åtgärder för att informera konsumenterna och främja högsta kvalitet inom berörda industrisektorer. **Samordnade politiska lösningar på EU-nivå**. Det blir en allt tydligare uppdelning av arbetet världen över, och nationella sektorer och industrier som inte samverkar med varandra blir något alltmer föråldrat.

- Man måste se till **hela värde- och försörjningskedjan**, från tillgång till energi och råvaror, till service och återvinning. Vissa delar av denna kedja kommer med nödvändighet att finnas utanför Europa, och därför behöver man kunna tänka globalt inom all industri.

- **Kommissionen kommer regelbundet att rapportera om EU:s och medlemsstaternas konkurrenskraft, industripolitik och produktion**. Eftersom många av de relevanta grundförutsättningarna för en konkurrenskraftig och hållbar industri skapas i

medlemsstaterna bör övervakningen inte gälla bara konkurrenskraft utan också konkurrenspolitik[2].

Hur framgångsrik denna nya industripolitik blir kommer att visa sig genom en ökad tillväxt och sysselsättning och genom att industrin blir mer internationellt konkurrenskraftig. Dessutom bör resurs- och energianvändning och utsläpp av växthusgaser frikopplas från produktionsökningen i enlighet med Europa 2020-strategin.

3. BÄTTRE GRUNDFÖRUTSÄTTNINGAR FÖR INDUSTRIN

3.1. Konkurrensanalys och smart lagstiftning

Trots väl utvecklad lagstiftning och reglering på EU-nivå finns det utrymme för betydande förbättringar, både på EU-nivå och i medlemsstaterna. Det är ytterst viktigt att införa mer av **smart lagstiftning**[3] på alla regleringsnivåer och inom alla olika politikområden som påverkar industrins konkurrenskraft. Två aspekter måste beaktas.

Alla politiska förslag som har en betydande effekt på industrin måste analyseras i detalj för att se hur de påverkar konkurrenskraften. Exempel på sådana åtgärder är ny lagstiftning om den inre marknaden, viktigare bestämmelser som rör finansmarknaderna och som kan påverka tillgången till finansiering samt ny lagstiftning på klimat- och miljöområdet. **Konkurrensanalysen skulle ingå i den konsekvensanalys som redan nu genomförs**, genom följande åtgärder:

– Man måste bedöma och lägga fram rapporter om ett förslags påverkan på konkurrenskraften, inklusive effekterna på industrin och de olika sektorerna när det gäller investeringar, kostnader, pris och konkurrens. Vidare måste man se till konsumenttillfredsställelsen och ta särskild hänsyn till möjliga kopplingar mellan ett politiskt förslag och annan befintlig eller planerad lagstiftning och reglering.

– Konsekvensanalyserna måste hanteras med öppenhet, och man måste därför offentliggöra färdplanerna för de initiativ som kan ha stora konsekvenser, särskilt för konkurrenskraften.

– Företag och andra intressenter ska få möjlighet att yttra sig när viktiga lagstiftningsinitiativ förbereds, genom samråd och genom att de uppmuntras att använda färdplanerna när de utformar sina bidrag till beslutsprocessen.

– En konsekvensanalys ska även i fortsättningen göras av alla viktiga förslag från kommissionen som har betydande effekter, även handlingsplaner (och direktiv till handelsförhandlingar), och de ska lämnas in till konsekvensbedömningsnämnden.

– Vilka åtgärder som ska genomgå konsekvensanalys ska anges i de färdplaner som bifogas det årliga arbetsprogrammet.

Det andra inslaget är en **efterhandsutvärdering** av lagstiftningens effekter på konkurrenskraften. Systematiska utvärderingar av lagstiftning måste ingå i smart lagstiftning.

---

[2] Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om medlemsstaternas konkurrenskraft och konkurrenspolitik, SEK(2010) 1272. De viktigaste resultaten ur rapporten om problem som berör många medlemsstater redovisas i rutor i texten.

[3] KOM(2010) 543.

En utvärdering av resultaten kommer att leda till ett mer flexibelt, evidensbaserat och öppet beslutsfattande och göra det lättare att hitta möjligheter att förbättra lagstiftningens kvalitet, t.ex. genom att förenkla reglerna och minska den administrativa bördan. Eftersom lagstiftning hittills i huvudsak har varit inriktad på primära mål (reglera den inre marknaden, uppnå miljömål osv.) har man inte alltid gjort en ordentlig bedömning av möjliga bieffekter på industrins konkurrenskraft och särskilt inte av lagstiftningens kumulativa effekter. Kommissionen tänker därför komplettera utvärderingar inriktade på enstaka lagar med mer omfattande utvärderingar. Vid dessa kontroller av ändamålsenligheten kommer man att bedöma om regelverket för ett politikområde lämpar sig för sitt syfte och, om inte, vad som bör förbättras. Arbetet syftar till att minska orimliga bördor och att harmonisera olika lager av lagstiftning som tillkommit under tidens gång, genom att identifiera överlappningar, glapp, inkonsekvenser och föråldrade bestämmelser. Därvid kan erfarenheterna från förenkling av lagstiftningen inom nya metoden för den inre marknaden för varor komma till nytta.

Trots stora framsteg de senaste åren står de allra flesta medlemsstaterna inför allvarliga och identifierbara utmaningar som rör smart lagstiftning och företagsklimatet, särskilt för de små och medelstora företagen. Medlemsstaterna måste göra större och mer systematiska insatser för att minska den administrativa börden, för att införa bättre lagstiftning och e-förvaltning, för att följa principen att tänka småskaligt först och för att förenkla stödordningarna. Utbyte av bästa praxis mellan beslutsfattare kan göra det möjligt att uppnå de politiska målen på ett smidigare sätt.

Vi måste också fortsätta att förbättra företagsklimatet, särskilt för de små och medelstora företagen. Stora framsteg har redan gjorts på det området, inom Lissabonstrategin och **småföretagsakten** som kommissionen antog i juni 2008[4]. Men det räcker inte. Vi måste fortsätta att tillämpa principen att tänka småskaligt först och vi måste ta nya initiativ för att stödja de små och medelstora företagens konkurrenskraft, t.ex. när det gäller tillgången till miljömarknader och miljöinnovation, samarbete mellan företag och internationalisering.

[4] KOM(2008) 394.

Kommissionens åtgärder:

- *Att i samband med konsekvensanalysen mer ingående analysera hur alla viktiga nya förslag som rör industrin påverkar dess konkurrenskraft, och att göra efterhandsutvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten av EU-lagstiftningen, inklusive frågor som rör industrins konkurrenskraft (fr.o.m. 2011).*

- *Att se över småföretagsakten för att fortsätta att förbättra företagsklimatet för de små och medelstora företagen, och att ta tag i nya frågor, t.ex. tillgång till miljömarknader och miljöinnovation, samarbete mellan företag och internationalisering (2010).*

Medlemsstaterna uppmanas…

- *Att bedöma konsekvenserna för industrins konkurrenskraft av egna större lagstiftningsförslag och att kontrollera ändamålsenligheten hos sin lagstiftning.*

- *Att genomföra småföretagsakten, att ytterligare förbättra företagsklimatet och att tänka småskaligt först.*

3.2. Bättre tillgång till finansiering för företagen

Det är viktigt att göra **finansmarknaderna mer flexibla och effektiva** och att se till att marknadsaktörerna har rätt motivation att finansiera realekonomin och investeringar i stället för att ägna sig åt spekulationer på finansmarknaderna. Regleringar av finansmarknaderna får inte hota realekonomins kortsiktiga finansieringsbehov och företagens möjligheter att skydda sig mot risker.

De flesta medlemsstaterna anser att tillgången till finansiering är ett stort problem, särskilt för de små och medelstora företagen och finansiering av innovation. Många länder använder de tillfälliga rambestämmelserna för statligt stöd för att utforma ekonomiska stimulansåtgärder. Framför allt har medlemsstaterna ökat exportkrediten, exportförsäkringarna och banklånegarantierna för de små och medelstora företagen. Sena betalningar i den offentliga sektorn är fortfarande ett problem i de flesta länderna, och i några länder är det ett uttalat mål att minska betalningsförseningarna betydligt.

I finanskrisens efterdyningar har företagen, särskilt de små och medelstora företagen, fortfarande svårt att få **tillgång till finansiering**. Tillgången till kredit har ännu inte normaliserats, och kapitalmarknaderna är fortfarande riskobenägna. Kommissionen har tillsammans med finansinstitut och företrädare för näringslivet inrättat ett finansieringsforum för små och medelstora företag för att bedöma och sprida bästa praxis och hitta nya innovativa lösningar på hur företagen, framför allt de små och medelstora företagen, ska få tillgång till finansiering.

För att modernisera EU:s industriella bas och infrastruktur krävs stora investeringar, vilket nödvändiggör mer **privat kapital för produktiva investeringar**, särskilt genom riskkapitalmarknader. Detta gäller särskilt finansieringen av nystartade företag, företag med dynamisk tillväxt, FoU och innovation, som kassaflödet ofta inte räcker till. Mot bakgrund av den kraftiga försämringen av statsfinanserna i flera medlemsstater bör man undersöka nya innovativa lösningar, även stödordningar som samfinansieras genom EU:s regionalpolitik och den gemensamma jordbrukspolitiken för livsmedelssektorn, för att säkra ett effektivt och reellt stöd för att anpassa offentlig finansiering och incitament till EU:s strategiska mål.

Även storskaliga privata investeringsprojekt och investeringar i infrastruktur kräver välfungerande finansmarknader. De kan attrahera privat och offentligt kapital från tredjeländer, inklusive **utländska direktinvesteringar** från nationella placeringsfonder. Sådana fonder måste verka i ett öppet investeringsklimat och följa vissa standarder för öppenhet och styrelseformer, i enlighet med bästa praxis som fastslagits av IMF och OECD.

Kommissionens åtgärder:

- *Att i enlighet med meddelandet om nästa etapp i regleringen av finansiella tjänster*[5] *föreslå lagstiftning för att öka finansmarknaderna återhämtningsförmåga och göra dem mer effektiva, samtidigt som de inte får äventyra realekonomins finansieringsbehov. Att vid utformningen av framtida lagstiftning utvärdera och beakta eventuella effekter på tillgången till finansiering, särskilt för de små och medelstora företagen.*

- *Att undersöka om de europeiska finansiella instrumenten kan få en ny inriktning under nästa programplaneringsperiod (fr.o.m. 2013), för att råda bot på marknadens bristande finansiering av småföretag och innovation.*

Medlemsstaterna är välkomna att utarbeta och dela med sig av bästa praxis när det gäller statliga stödordningar för tillgång till finansiering (2011/2012).

4. EN STARKARE INRE MARKNAD

4.1. Utveckla den inre marknaden och stärka de immateriella rättigheterna

Den inre marknaden har varit en av de viktigaste tillväxtfaktorerna i EU under de senaste 20 åren. EU:s industri har den inre marknaden att tacka för betydligt lägre kostnader för gränsöverskridande handel, ökad konkurrens och stora besparingar, tack vare stordriftsfördelarna med en europeisk marknad. Ändå återstor flera marknadshinder, t.ex. olikartade nationella bestämmelser, dubbelarbete och svårighet att få tillträde till vissa marknader. Syftet med inremarknadspaketet är att undanröja dessa hinder och samtidigt återställa förtroendet för den inre marknaden. Det handlar om att övertyga företag, arbetstagare, investerare och konsumenter om att de alla har mycket att vinna på en inre marknad som ger en konkurrenskraftig social marknadsekonomi.

Det har skett en betydande **tillnärmning av lagstiftningen** inom en mängd olika områden av betydelse för näringslivet. I allmänhet måste dock industrin och invånarna i EU hantera 27 olika och mycket detaljerade lagstiftningar på riks- och regionnivå. Detta utgör ett hinder för en effektiv resursfördelning och för EU-industrins konkurrenskraft. Därför är det viktigt att gå igenom befintlig lagstiftning och administrativa förfaranden för att se vad det finns för **möjligheter till ytterligare effektivitetshöjande harmonisering**. En del av detta arbete har redan påbörjats, men många områden återstår.

Företagstjänster, t.ex. logistik, anläggningsförvaltning, design, marknadsföring och reklam, blir allt viktigare för dagens tillverkningsindustri. Båda är nödvändiga för produktionen och ökar produkternas värde. Genomförandet av tjänstedirektivet har undanröjt administrativa hinder för tillhandahållande av tjänster över gränserna, men det finns andra områden där hinder kvarstår och där man måste se till att den inre marknaden för tjänster fungerar bättre.

[5] KOM(2010) 301.

Företag som använder sig av externa tjänster rör sig på en marknad som är väldigt splittrad och oöverskådlig och där det ofta saknas ordentliga kvalitetsstandarder. För att skapa en blomstrande inre marknad för företagstjänster måste man omedelbart ta itu med dessa problem.

Det är också hög tid att förbättra det **europeiska systemet för immateriella rättigheter**. Särskilt viktigt är att införa ett effektivt system för EU-patent och lösning av patenttvister. Överlåtelse, förvaltning och användning av immateriella rättigheter krävs för att frigöra potential inom FoU och innovation som behövs för att skapa en varaktig konkurrenskraft. Överlåtelse av immateriella rättigheter måste dessutom alltid vara kopplad till ett effektivt verkställande. **Förfalskning och piratkopiering** på den inre marknaden och utanför den drabbar allt fler olika sektorer och väldigt många enskilda företag. Förfalskning av varor, som t.ex. läkemedel, elektronisk utrustning och bildelar kan medföra stora hälso- och säkerhetsrisker och också minska industrins lönsamhet och motivation att innovera.

Kommissionens åtgärder:

- *Att se till att inremarknadspaketet genomförs enligt planerna.*
- *Att utforma en flerårig handlingsplan för EU för att utveckla EU:s marknadsövervakning, och att i samarbete med de nationella tull- och tillsynsmyndigheterna ta fram riktlinjer för tullkontroll i fråga om produktsäkerhet.*
- *Att gå igenom EU-lagstiftningen på berörda områden, särskilt fri rörlighet för varor, för att se var ytterligare harmonisering behövs för att kraftigt minska kostnaderna för att göra affärer över gränserna.*
- *Att inrätta en högnivågrupp för företagstjänster, som kan granska brister på marknaden, standard och innovation samt internationella handelsfrågor t.ex. inom logistik, anläggningsförvaltning, marknadsföring och reklam (2012).*
- *Att planera åtgärder för att förstärka de immateriella rättigheterna i november 2010, bl.a. genom ett initiativ för att förstärka det europeiska observationscentrumet mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning.*

Rådet och Europaparlamentet uppmanas…

- *Att snabbt anta förslagen om ett EU-patent och ett enhetligt system för lösning av patenttvister, så att de första patenten kan utfärdas 2014.*
- *Att ta fram och dela med sig av bästa praxis och dokumentation som rör marknadsövervakning, tullar och allmänt företagsstöd för att förbättra tillämpningen av lagstiftningen om de immateriella rättigheterna.*

4.2. Konkurrenspolitik

Väl fungerande konkurrensutsatta marknader bidrar till ett konkurrenskraftigt europeiskt näringsliv på flera sätt. Konkurrens leder till innovation och effektiviseringar och skapar incitament för företagen att öka sin produktivitet. Genom att bidra till rättvisa konkurrensvillkor ger konkurrenspolitiken företagen tillgång till EU:s stora och välutvecklade

inre marknad. Konkurrensutsatta marknader ökar också pressen på företagen att effektivisera och på så sätt bli och förbli mer konkurrenskraftiga.

Konkurrensbestämmelserna tillhandahåller också särskilda ramar för att stödja EU-industrins konkurrenskraft och övergången till en mer resurseffektiv industri. Genom statligt stöd, antitrustlagstiftning och kontroll av företagskoncentrationer ser kommissionen till att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids. Dessutom är tillämpningen av konkurrensreglerna ett viktigt sätt att skydda europeiska företag från konkurrenshämmande verksamhet, t.ex. uppdelning av marknader, kapacitetshamstring eller hinder för gränsöverskridande verksamhet, som leder till högre priser. Detta gäller särskilt insatsvarumarknader och t.ex. företagstjänster som är viktiga för att EU-industrin ska vara konkurrenskraftig ur kostnadssynpunkt.

Genom att bidra till innovation och produktivitetshöjning är konkurrenspolitiken ett effektivt redskap för EU-företagen för att hantera nya problem i samband med den globala konkurrensen, t.ex. deras ställning på internationella marknader. Särskilt kontrollen av företagskoncentrationer är ett viktigt redskap för att låta företagen göra omstruktureringar genom sammanslagningar för att öka sin täckning på marknaden, samtidigt som man ser till att varken industriella kunder eller konsumenter drabbas av prishöjningar eller andra effekter av bristande konkurrens.

Kontrollen av det statliga stödet är viktig för att undvika snedvridningar på den inre marknaden, och dessutom bidrar utformningen av reglerna för statligt stöd till att främja EU-industrins konkurrenskraft. Reglerna för statligt stöd utgör en ram som gör att medlemsstaternas investeringar går till att åtgärda marknadsbrister.

4.3. Bättre infrastruktur

EU-industrins konkurrenskraft är extremt beroende av att det finns högkvalitativa och effektiva **tjänster inom energi, transport och kommunikationsinfrastruktur**. Det är därför viktigt att uppgradera och modernisera sådana nätverk. Transportnätverken måste förbättras för att bygga bort flaskhalsar och förbättra gränsöverskridande förbindelser. Energinätverken måste uppgraderas och moderniseras så att man kan införa intelligenta nät, underlätta integreringen av förnybara energikällor, se till att det finns en välfungerande inre marknad för energi och trygga energiförsörjningen. Det behövs ytterligare insatser för att uppgradera infrastrukturen i de nya medlemsstaterna och i mindre utvecklade regioner. Dessa förbättringar kommer att leda till omfattande investeringar och till att innovativa finaniseringslösningar utvecklas, som t.ex. obligationer för att finansiera projekt och offentlig–privata partnerskap. Den digitala agendan är ett flaggskeppsinitiativ som visar på problemen och föreslår åtgärder på kommunikationsområdet. I det kommande meddelandet om energiinfrastruktur och vitboken om hållbara transporter behandlas denna fråga i samband med energi- och transportinfrastruktur. Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden spelar en viktig roll när det gäller att utveckla och uppgradera infrastrukturen.

Konkurrensen, effektiva offentliga och privata tjänster och infrastrukturen är avgörande för medlemsstaternas industriella konkurrenskraft. I många medlemsstater är det en utmaning att öka konkurrensen inom nätverksindustrierna. I vissa medlemsstater är det vägtransport och energiinfrastruktur som kräver åtgärder. Långdragna tillståndsförfaranden och allmänhetens acceptans är också hinder för utveckling av infrastrukturen.

Vissa nätverkstjänster är **relativt dyra**. De genomsnittliga elpriserna i Europa är internationellt sett höga. Det finns alltså ett behov av att förverkliga den inre marknaden inom energisektorn och det tredje energipaketet som nyligen antogs kommer att bli ett viktigt redskap för detta. Konkurrensbestämmelserna måste tillämpas striktare inom sektorn för att minska snedvridning av konkurrensen, som t.ex. missbruk av dominerande ställning. Om detta problem inte åtgärdas ökar riskerna för utlokalisering.

Slutligen måste **nätverken för energi, transport och kommunikationer integreras mer**, för att det ska bli möjligt att tillhandahålla nya konkurrenskraftiga tjänster. En sådan **integration skulle samtidigt leda till mer tillväxt och innovation**.

Kommissionens åtgärder:

- *Att vidta konkreta åtgärder för att ytterligare utveckla en effektiv inre marknad för väg-, luft-, järnvägs- och vattenvägstransporter (kommande vitbok om transportpolitiken) och åtgärda flaskhalsar i transportnätverken genom den planerade översynen av riktlinjerna för de transeuropeiska transportnäten (TEN-T). Översynen bygger på en ny metod för planering av TEN-T, där man utgår från ett kärnnätverk.*

- *Att anta ett energiinfrastrukturpaket för att stödja bl.a. utvecklingen av en inre marknad för energi, genom att åtgärda felande infrastrukturlänkar av betydelse på europeisk nivå och genom att föreslå verktyg för att åtgärda dem inom fastställda tidsfrister.*

- *Att öka ansträngningarna för att liberalisera EU:s energimarknader, för att öka konkurrensen inom energisektorn och undvika att EU:s tillverkningsindustri missgynnas globalt.*

- *Att tillsammans med EIB-gruppen utveckla en strategi för finansiering av infrastruktur som omfattar införandet av obligationer för EU-projekt och som främjar offentlig–privata partnerskap.*

Medlemsstaterna uppmanas…

- *Att särskilt inrikta sig på att åtgärda flaskhalsar i transportnätverken och att koppla samman energinäten över gränserna.*

- *Att snabbt genomföra det tredje paketet för en inre energimarknad.*

4.4. Standardisering

En viktig åtgärd för att dra ekonomisk nytta av harmonisering och för att uppnå stordriftfördelar är **standardisering**, både på europeisk, internationell och nationell nivå. Även marknaderna själva ställer ofta upp de facto-standarder genom tekniskt ledarskap, marknadsöverenskommelser och/eller genom marknadsdominans.

Europeiska standarder spelar redan en viktig roll när det gäller att underlätta spridning av innovativa produkter på marknaden och att minska tillverkningskostnaderna. En konkurrensutsatt standardiseringsprocess, där olika leverantörer av teknik konkurrerar på merit stöder industripolitiken genom att säkra att industrin, och i förlängningen även konsumenterna, drar nytta av standarder där priset på tekniken är konkurrensutsatt. För tillverkningsindustrin är det överordnade målet för nästa årtionde att utveckla ett **standardsystem för Europa** som uppfyller förväntningarna både hos marknaden och hos

myndigheterna. Detta behövs i en snabbt föränderlig värld och ett snabbt föränderligt samhälle, och bör helst också leda till ett ökat europeiskt inflytande bortom den inre marknaden. EU måste också vidta ytterligare åtgärder för att behålla sin strategiska position inom internationell standardisering.

Dessutom måste standarder anpassas för att EU ska kunna hantera de stora frågorna som klimatförändringar, hållbar utveckling, en åldrande befolkning och innovation. Standarder måste integreras i forskning och i politiken redan från början. Genom att driva på utvecklingen av europeiska eller internationella standarder för dessa nya omsättningsbara varor och tekniker (t.ex. nanoteknik och annan viktig möjliggörande teknik, elbilar, medicinsk teknik, energisnåla produkter, förnybara energikällor och annan miljöteknik samt företagstjänster) kan EU skapa en konkurrensfördel för sina företag och underlätta handeln. Om standarder ska kunna bana väg för innovation, som det beskrivs i flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen, måste EU hitta nya flexibla sätt att arbeta tillsammans med dem som utformar standarder. Man måste också be dem att utnyttja alla olika typer av produkter (specifikationer, tekniska avtal) för att stödja EU:s politik på ett lämpligt sätt. Detta kommer att göra det möjligt att ta fram standarder snabbare och mer flexibelt på innovativa områden.

Europeisk standardisering måste ske så effektivt och ändamålsenligt som möjligt, genom att man utvecklar starkare strukturer för harmoniserade standarder, att man förbättrar förfarandena för att sätta standard på alla nivåer och att man snabbt antar de bästa internationella standarderna i de fall dessa är väletablerade, som t.ex. inom IKT. Standarder ska inte öka bördan för t.ex. småföretagen. I stället bör de kunna leda till effektivisering och stimulera innovation. Slutmålet bör vara gemensamma standarder på internationell nivå.

Kommissionens åtgärder:

- *Att i början av 2011 lägga fram en strategi, i form av ett meddelande och ett lagstiftningsförslag om standardisering, för att låta den europeiska standardiseringen spela en viktigare roll i en snabbt föränderlig värld. I detta ingår snabbare standardiseringsprocesser, bl.a. inom IKT, ökat deltagande av små och medelstora företag och andra intressenter samt standarder för tjänster. Kommissionen kommer också att undersöka möjligheterna att på längre sikt säkerställa att standardiseringssystemet kan anpassas till en snabbföränderlig miljö och att det kan bidra till EU:s inre och yttre strategiska mål, bl.a. genom en oberoende översyn.*

5. EN NY POLITIK FÖR INDUSTRIELL INNOVATION

5.1. Industriell innovation

För att klara av den globala konkurrensen och en ökad hållbarhet krävs högsta kvalitet inom innovation. Innovation är den viktigaste drivkraften för produktivitet, ökad energi- och materialeffektivitet, förbättrad prestanda hos varor och tjänster och skapandet av nya marknader. I Europa är man dock inte tillräckligt bra på att omvandla alla utmärkta idéer till säljbara varor och tjänster. Det behövs en ny industriell innovationspolitik för att utveckling och saluföring ska ske mycket snabbare och för att EU-företag ska hinna först till marknaden. Saknas industriell innovation kommer EU-industrin inte att kunna konkurrera på världsmarknaden, varken inom teknikdriven eller traditionell industri.

I flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen dras riktlinjerna upp för en framgångsrik och karakteristisk europeisk innovationsmodell. Det finns ett mycket stort behov av bättre samordning av utbildning, FoU och innovation, ett mer strukturerat samarbete med resten av världen inom forskning, teknik och innovation, en helhetssyn på samhälleliga förändringar, rättvisa förutsättningar för FoU och innovation, bättre tillgång till finansiering och riskkapital och en balanserad inriktning på både konkurrenskraft och samhälleliga förändringar.

En viktig utmaning är att så snabbt som möjligt utveckla och kommersialisera de områden inom ny teknik där EU ligger långt framme. **Viktig möjliggörande teknik**[6], t.ex. industriell bioteknik, nanoteknik, avancerade material, fotonik och mikro- och nanoelektronik, och avancerade tillverkningssystem kan ligga till grund för många olika nya processer, varor och tjänster, inklusive helt nya industrier, under det närmaste årtiondet. Europa har en ledande ställning inom naturvetenskaplig forskning, men det behövs åtgärder för att tekniken ska spridas till och utnyttjas inom hela EU-industrin, inklusive de små och medelstora företagen. För att påskynda utvecklingen av kommersiell teknik krävs närmare samarbete om politik och program på det tekniska området, bättre tillgång till finansiering och ett ökat stöd till pilot- och demonstrationsprojekt. Lagstiftning på den inre marknaden som genomförs i rätt tid, snabbare standardisering, tidiga åtgärder vid konsumentoro och kommersiell och förkommersiell offentlig upphandling – det är vad som krävs för att skapa en livaktig inre marknad för innovativa varor och tjänster. I Innovationsunionen ingår en halvtidsöversyn av riktlinjerna för statligt stöd till FoU och innovation, som går ut på att klargöra vilka typer av innovation som kan få stöd, inklusive för ny möjliggörande teknik och innovationer som kan bidra till att lösa större samhällsproblem, och hur medlemsstaterna bäst kan dra nytta av den.

De medlemsstater vars innovation låg över genomsnittet var proaktiva när det gällde att reagera på finanskrisen, särskilt när det gällde att använda tillfälliga åtgärder för att stimulera forskning och innovation. Det var oftast inte fallet för de länder som låg under EU-genomsnittet, vilket tyder på att skillnaderna mellan länderna i fråga om FoU och innovation kan komma att öka. För dessa länder är det än viktigare att förbättra kompetensen och öka andelen verksamhet som är teknikintensiv och kräver hög kompetens.

EU-industrin måste också stärka sin **kunskapsbas** för att förbli konkurrenskraftig, och investera i forskning och innovation för att skapa en smart, hållbar och inkluderande ekonomi. Sedan 2004 har kommissionen stött inrättandet av europeiska teknikplattformar för att samla berörda parter inom industrin på EU-nivå, utveckla en samsyn på FoU och uppmuntra återkoppling på EU:s politik. Gemensamma teknikinitiativ har inrättats för att främja forskning på europeisk nivå inom områden med en hög innovationspotential. Kommissionen har också startat tre offentlig–privata partnerskap, som en del i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, för fabriker för framtiden, lågenergifastigheter och gröna bilar, för att stödja FoU på medellång och lång sikt och för att göra något åt de överhängande problemen med konkurrenskraft och hållbarhet i viktiga industrier. **Europeiska institutet för innovation och teknik** har startat kunskaps- och innovationsgrupper för att på EU-nivå integrera hela innovationskedjan, från utbildning och forskning till kommersialisering, med inriktning på stark styrning, och för att skapa förebilder för att stimulera ytterligare innovation.

Även för den framtida konkurrenskraften är det viktigt att förbättra användningen av **IKT för industriell konkurrenskraft, för ett optimalt resursutnyttjande och för innovation**, i

[6] KOM(2009) 512.

enlighet med den **digitala agendan**[7]**, ett flaggskeppsinitiativ** inom Europa 2020-strategin. Företagen inom EU riskerar att drabbas av allt svårare brist på IKT-specialister och avancerade IKT-användare. Parallellt krävs att industrin använder IKT mer innovativt på alla nivåer av värdekedjan, för att man ska kunna rationalisera affärstransaktionerna, t.ex. med e-fakturering, och öka konkurrenskraften genom demonstrationsprojekt för att bidra till att integrera företagen, särskilt de små och medelstora företagen, i de världsomspännande digitala värdekedjorna.

För att utforma en verklig innovationspolitik behöver vi bättre kunskaper om **hur innovationen ser ut inom olika branscher** och vilka utvecklingsmöjligheter som finns. Kommissionens övervakningsfunktion för branschinnovation, Sectoral Innovation Watch, har identifierat de viktigaste utmaningarna inom en rad olika branscher, och hittat stora skillnader mellan olika länder och olika sektorer. EU:s politiska instrument måste förbättras så att de stöder strukturförändringar och innovation, särskilt i mogna industrier. Dessutom kan närmare branschöverskridande samarbete öka kreativiteten och innovationen i företag. Det kräver att företagen ser längre än till sin egen bransch, och därför krävs nya mekanismer för att idéer och affärsmodeller ska kunna spridas mellan olika branscher. Möjligheten till sådana branschöverskridande kontakter måste undersökas och omsättas i politiska åtgärder.

Kluster och nätverk förbättrar industrins konkurrenskraft och innovation genom att man för samman resurser och expertkunskaper, och genom att man främjar samarbete mellan företag, myndigheter och universitet. Klusterpolitik på region-, medlemsstats- och EU-nivå måste syfta till att åtgärda brister på marknaden och otillräcklig finansiering, särskilt när det gäller att koppla samman företag och forskningsinstitutioner. Genom EU:s regionalpolitik och ramprogram för forskning får regionerna stöd att för att anta strategier för smart specialisering, så att de kan stärka sin konkurrenskraft genom att utveckla innovationsnischer. Man måste utgå från framgångsrika exempel och utveckla globalt konkurrenskraftiga kluster och nätverk för kluster både inom traditionella områden och inom FoU och innovation. Genom att koppla samman lokala kluster på Europanivå kan man uppnå den kritiska massa som krävs för FoU och innovation, kompetens, finansiering och spridning av idéer och initiativ för eget företagande. Olika klusterinitiativ måste konsolideras och harmoniseras.

EU:s rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation ger en bonus i form av ökat stöd till samarbetsprojekt inom FoU och innovation, dvs. projekt genomförs i minst två medlemsstater eller där det ingår samarbete med små och medelstora företag. Det gör det också möjligt för medlemsstaterna att anmäla stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse i enlighet med artikel 107.3 b i EUF-fördraget. Medlemsstaterna skulle uppmuntras att använda sig av detta instrument.

---

[7] KOM(2010) 245.

Kommissionens åtgärder:

- *Att inleda ett initiativ för att främja en bred och snabb spridning, användning och kommersialisering av konkurrenskraftig möjliggörande teknik.*

- *Att främja industriell FoU och innovation inom avancerad tillverkningsteknik, med utgångspunkt i initiativet Fabriker för framtiden, för att underlätta moderniseringen av EU-industrin och hitta lösningar på samhällsproblem som t.ex. energieffektivitet, klimatförändringar och knappa resurser.*

- *Att främja initiativ för att föra samman högre utbildning och företag, i syfte att ytterligare höja kvaliteten på EU:s välutbildade arbetskraft, t.ex. ett initiativ för e-kompetens riktat till avancerade IKT-användare inom industrin och EU-forumet för dialog mellan universiteten och näringslivet, en pilotåtgärd för finansiering av kunskapsallianser mellan universitet och företag.*

- *Att främja nya affärsmodeller med tillhörande tillverkningsmetoder inriktade på att utveckla hållbara användarstyrda och designbaserade produkter inom textil- och beklädnadsbranschen och andra stora konsumentmarknader.*

- *Att utveckla nya synsätt för att öka möjligheterna till spridning av idéer mellan olika sektorer, bl.a. traditionella tillverkningssektorer och små och medelstora företag.*

- *Att lägga fram en ny strategi för kluster och nätverk som är globalt konkurrenskraftiga, som omfattar åtgärder för att främja sådana kluster och nätverk både inom traditionell och ny industri (2011).*

- *Att uppmuntra parallella anmälningar av stöd till gränsöverskridande samarbetsprojekt inom FoU och innovation.*

Medlemsstaterna uppmanas…

- *Att främja närmare samarbete mellan politik på olika områden för ny möjliggörande teknik, för att maximera synergieffekterna och komplementariteten vid införandet av ny teknik.*

- *Att främja smart specialisering genom EU:s regionalpolitik för att utveckla kluster och för att förbättra innovationen i regionerna.*

5.2. Kompetensbas

Att modernisera EU:s kompetensbas kommer att vara ett av huvudmålen för **flaggskeppsinitiativet ”En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen”**. Det kommer att bidra till att stödja EU:s industriella bas genom att åtgärder föreslås för att få arbetsmarknaderna att fungera bättre och för att se till att arbetskraften har rätt kompetens. Trots den höga arbetslösheten har EU-industrin fortfarande problem att hitta personer med rätt kompetens att anställa. Denna obalans beräknas öka när arbetskraften minskar på grund av befolkningens åldrande. För att modernisera industrins strukturer kommer det att krävas ny kompetens, nya arbetsvillkor och tätare karriärbyten. Arbetstagarna behöver stöd för att klara av detta på bästa sätt, genom flexibilitet och trygghet i kombination med livslångt lärande. Det krävs en närmare samordning mellan nationella, regionala och lokala myndigheter, och

ett stort engagemang hos arbetsmarknadens parter. Europeiska socialfonden måste få en tydligare roll i **genomförandet av en aktiv arbetsmarknadspolitik och en bättre matchning mellan arbetstagare och arbetstillfällen**. Det behövs också en nära samordning mellan den offentliga sektorn och näringslivet inom **utbildningspolitiken**. Det är särskilt viktigt att öka antalet utexaminerade inom naturvetenskap, teknik och matematik och att höja deras kompetens. Antalet medelkvalificerade arbetstagare måste också anpassas till efterfrågan inom snabbväxande industrier, t.ex. inom miljö- och energisektorn. Politiska åtgärder på EU-nivå kan ha ett stort mervärde, särskilt genom att bidra till att sprida information och bästa praxis.

Kommissionens åtgärder:

- *Att främja nätverkssamarbete mellan myndigheter på områdena näringsliv, utbildning och arbetsmarknad, för att sprida information och bästa praxis om arbetsmarknaden och kompetensstrategier.*
- *Att föreslå principer för grundförutsättningarna för jobbskapande åtgärder, bl.a. investeringar för att höja kompetensen och öka antalet utexaminerade i naturvetenskap, teknik och matematik.*

Medlemsstaterna uppmanas…

- *Att i högre utsträckning använda sig av Europeiska socialfonden för kompetenshöjning och omstrukturering.*

6. GLOBALISERINGENS NYTTA

6.1. Handel och internationell reglering

En framgångsrik avreglering av handeln, bl.a. genom multilaterala och bilaterala avtal, samt sjunkande transport- och kommunikationskostnader har bidragit till att skapa en livaktig global marknad och snabb tillväxt på nya marknader för EU:s export. De nya ekonomiska tungviktarna, som Kina, Indien och Brasilien, håller **snabbt på att komma ikapp** den industrialiserade världen **i fråga om produktivitet och innovation**. Därför måste EU-industrin fortsätta att utnyttja möjligheterna på marknaden, och för att behålla sin konkurrensfördel måste den omvandlas och moderniseras. EU-industrin har dragit stor nytta av dessa nya trender i uppgången efter krisen, när de nya marknaderna har haft en betydande tillväxt. I **meddelandet om handel, tillväxt och världspolitik**[8] beskrivs kommissionens nya syn på handelspolitik som ett led i Europa 2020-strategin.

Det är särskilt viktigt att se till att den ökande konkurrensen från tillväxtekonomier inte bygger på **tillväxtstrategier som är beroende av protektionistiska åtgärder** för att främja export och missgynna import. I själva verket har det funnits tendenser till otillbörligt användande av icke-tariffära handelshinder, dolda subventioner, diskriminerande offentlig upphandling, påtvingad tekniköverföring, kontrollerade växelkurser och bristande tillämpning av social- och miljöskyddsbestämmelser. Därför är det viktigt att fortsätta att noga övervaka statliga interventioner som snedvrider konkurrensen och att vidta lämpliga åtgärder. **EU:s strategi för marknadstillträde** är ett viktigt verktyg för att ta itu med olika sorters

[8] KOM(2010) 612.

handelshinder som drabbar europeiska företag på tredjelandsmarknaderna. När man vidareutvecklar strategin är det särskilt viktigt att uppmärksamma offentlig upphandling, utländska direktinvesteringar och restriktioner för råvaruexport. Det är också viktigt att skydda och tillämpa de immateriella rättigheterna och geografiska beteckningar i tredjeländer för att europeiska företag, särskilt inom innovativa branscher, ska kunna ta sig in och konkurrera på tredjelandsmarknader.

Handelspolitiska skyddsåtgärder är också nödvändiga för att skydda EU-industrin mot otillbörliga metoder. De bör bli lättare att tillämpa, särskilt för små och medelstora företag. Mer allmänt krävs det att man fortsätter arbetet med att genomföra, övervaka och tillämpa bilaterala och multilaterala avtal.

För att företagen ska bli framgångsrika i den nya sammanlänkade världsekonomin måste de **skaffa sig tillträde till internationella marknader och utnyttja globala värdekedjor**. Det nuvarande systemet som bygger på multilaterala bestämmelser och som ger verkliga möjligheter att tillämpa bestämmelserna och lösa tvister skulle verkligen underlätta detta, liksom en mer harmoniserad reglering och standarder för varor och tjänster, som bör utvidgas och stärkas. Det multilaterala systemet bör kompletteras med regionala och bilaterala överenskommelser. Nya områden bör ingå, t.ex. konkurrenspolitik, statligt stöd och utländska direktinvesteringar.

På lagstiftningsområdet är det särskilt bråttom att införa globalt kompatibla bestämmelser och standarder för **nya omsättningsbara varor, tjänster och tekniker**. Vid utformningen av bestämmelser och standarder bör man följa principerna för bättre lagstiftning och se till att de blir så kostnadseffektiva som möjligt. Det yttersta målet är att bestämmelser och standarder i så hög grad som möjligt ska vara gemensamma på internationell nivå. När det inte går att uppnå bör man använda sig av mekanismerna i WTO-avtalet om tekniska handelshinder. EU kommer också att fortsätta att förhindra tillkomsten av nya icke-tariffära hinder och att främja god lagstiftningspraxis i samband med bilaterala samråd om regleringsfrågor med viktiga handelspartner.

När det i EU-lagstiftningen finns **krav på spårbarhet** bidrar dessa till produkternas kvalitet och säkerhet och gäller för både importerade varor och varor som producerats inom EU. I vissa fall kan EU anse det värt att föreslå att de även ska omfatta våra handelspartner. Det är särskilt intressant för EU att söka **närmare ekonomisk integrering med grannländer** genom den europeiska grannskapspolitiken. Genom avtal om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter som bygger på en anpassning till EU kan man säkerställa fri rörlighet för varor. En närmare ekonomisk integration med grannländerna på vissa områden av den inre marknaden kan ge konkreta fördelar för båda parter och stärka handel och investeringar. EU kommer också att anslå en större andel av medlen inom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet till kapacitetsuppbyggnad och till en god ekonomisk styrning i partnerländerna.

En internationalisering av värde- och försörjningskedjorna ger stora möjligheter till tillväxt, men medför också särskilda utmaningar för de små och medelstora företagen. Endast 25 % av de små och medelstora företagen exporterar till marknader inom och utanför EU[9]. För att **de små och medelstora företagen ska kunna bli mer internationella** behöver de rätt information och stöd på marknader utanför EU. Vissa medlemsstater och företags-

[9] GD Näringsliv, *Internationalisation of SMEs*, 2010.

organisationer tillhandahåller redan denna typ av stöd, men det finns stort utrymme för synergieffekter mellan EU:s, medlemsstaternas och dessa organisationers insatser. Nätverket Enterprise Europe Network spelar redan en viktig roll genom att ge handledning och underlätta internationellt affärssamarbete, särskilt med Medelhavsländerna, och dess internationella stöd till de små och medelstora företagen bör utvecklas ytterligare. Med erfarenheter från IPR-hjälpcentralen i Kina för små och medelstora företag vill kommissionen utöka stödet för att skydda och tillämpa de immateriella rättigheterna, särskilt på andra viktiga tredjelandsmarknader. När det gäller de handelspolitiska skyddsåtgärderna kommer man att beakta de små och medelstora företagens särskilda situation, i deras egenskap av importörer, användare, klagande eller exportörer.

Kommissionens åtgärder:

- *Att, så snart förhandlingarna är avslutade men före undertecknandet, utarbeta en analys av de ekonomiska konsekvenserna för EU av den föreslagna uppgörelsen.*
- *Att årligen, inför Europeiska rådets vårmöte, rapportera om handels- och investeringshinder, inklusive handelshinder bakom gränserna och industripolitisk praxis, och fastställa prioriteringarna för strategin för marknadstillträde och genomförandeåtgärder (fr.o.m. 2011).*
- *Att utveckla initiativ till internationellt samarbete i fråga om reglering, för att få våra viktigaste handelspartner att delta i nya eller befintliga internationella system och att utveckla regler och standarder som är kompatibla på global nivå. EU:s handelsavtal bör också bidra till att få dessa partner att tillämpa internationella regler och standarder, och att införa handelsvänliga förfaranden för kontroll av överensstämmelse.*
- *Att söka närmare ekonomisk integrering med grannländerna genom att utvidga fördelarna med EU:s inre marknad på vissa områden genom den europeiska grannskapspolitiken och att ge högre prioritet till marknadsinstitutioner och ekonomisk styrning i kontakterna med utvecklingspartner (meddelande om handel och utveckling, läggs fram i början av 2011).*
- *Att lägga fram en strategi för hur man kan stödja en internationalisering av de små och medelstora företagen genom konkreta åtgärder som bygger på småföretagsakten (ett meddelande kommer under 2011).*
- *Att införa spårbarhetskrav för producenter från tredjeländer i kommissionens förslag, där det är relevant.*

Kommissionen uppmanar rådet och Europaparlamentet…

- *Att påskynda antagandet av kommissionens förslag om angivande av ursprungsland för vissa produkter som importeras från tredjeländer.*

6.2. En säkrad tillgång till råvaror och kritiska resurser

En tryggad, överkomlig, tillförlitlig och icke snedvriden tillgång till råvaror är av avgörande betydelse för konkurrenskraften, innovationen och sysselsättningen. En tryggad försörjning är mindre en fråga om importberoende, utan snarare om spridningen av leverantörer och deras tillförlitlighet, oberoende av var de är belägna. **Välfungerande globala råvarumarknader** är en förutsättning för en effektiv fördelning av världens resurser och för tekniska framsteg.

Kortsiktiga prisfluktuationer på dessa marknader gör att det behövs skydd mot substantiella risker, samtidigt som de nya marknadernas framträdande på den världsekonomiska arenan har ökat den globala konkurrensen om råvarorna.

För att komma till rätta med dessa problem lade kommissionen bl.a. fram **råvaruinitiativet** i november 2008 och en detaljerad analys av efterfrågan och eventuell brist på viktiga råvaror i juni 2010. Dessa initiativ har berett vägen för en EU-strategi för råvaror, där man framhåller begreppet ”mervärdeskedjan”. Strategin bygger på tre pelare: att man säkrar en rättvis tillgång till resurser i tredjeländer, att man främjar en hållbar försörjning av råvaror från EU och att man minskar konsumtionen av primära råvaror genom att öka resurseffektiviteten och främjar återvinning.

Det behövs nya regler och avtal om en **hållbar internationell förvaltning och tillgång till råvaror** på multilateral nivå, och även åtgärder för att undanröja exportbegränsningar och omotiverade begränsningar för prospektering och utvinning i tredjeländer, särskilt i strategiska partnerländer och i Afrika. Det är också viktigt med en kraftfull tillämpning av EU:s befintliga konkurrensregler vid konkurrensbegränsande avtal och marknads-koncentrationer som hotar tillgången till råvaror. EU behöver också främja **gruvdrift och processteknik** som leder till resurseffektivitet, återvinning, ersättande och ökad användning av förnybara råvaror, för att minska EU:s kritiska beroende av primära råvaror och förbättra miljöbalansen, bl.a. genom en ökad användning av sekundära råvaror (skrot), uttjänta elektroniska apparater och bilar som exporteras till tredjeländer, tillämpning av förordningen om avfallstransport, återanvändning och återvinning av produkter och material utifrån fastlagda minimistandarder. Grundförutsättningarna för **hållbar tillgång till och hantering av råvaror inom EU** behöver också åtgärdas genom att man främjar en effektiv användning av EU:s egna resurser, återvinning och ökat ersättande. Man kan också främja ökade investeringar för att upptäcka nya fyndigheter av råmaterial genom att utbyta bästa praxis när det gäller markanvändning och fysisk planering i kust- och havsområden samt administrativa villkor för prospektering och utvinning, samtidigt som man säkrar hållbarheten. Att främja investeringar i nya och mer effektiva tekniker för prospektering och utvinning är också viktigt. Inom t.ex. livsmedelssektorn är det EU:s jordbrukspolitik som hanterar frågan om konkurrenskraftig lokal produktion av hållbara råvaror.

Kommissionens åtgärder:

- *Att lägga fram en råvarustrategi, med förslag på hur man kan förbättra grundförutsättningarna för hållbar försörjning av primära råvaror inom EU, öka återvinningen och hitta ersättningar för andra råvaror (2010).*

7. EN MODERNISERING AV INDUSTRIN

7.1. En resurs-, energi- och koldioxidsnål industri

EU-industrin måste påskynda övergången till en koldioxid-, resurs- och energisnål ekonomi. Att bekämpa klimatförändringar och öka resurseffektiviteten kan leda till kostnads-minskningar och mindre miljöpåverkan genom en förbättrad användning av resurser och energi. Detta blir allt viktigare, både för att skapa en hållbar tillväxt och sysselsättning och för att skaffa sig konkurrensfördelar mot bakgrund av den ökande globala konkurrensen om resurser och av miljöskäl. Det kommande flaggskeppsinitiativet om **övergången till ett resurssnålt EU** kommer att tillhandahålla en ram för hur man smidigt och ambitiöst kan bryta

sambandet mellan koldioxid- och resursanvändning å ena sidan och ekonomisk tillväxt å andra sidan. Det finns också behov av att ta fram specifika långsiktiga energisparåtgärder för att utnyttja möjligheterna att spara energi inom industri-, energi- och transportsystemen. EU:s färdplan för en koldioxidsnål ekonomi senast år 2050, med etappmål för 2030, kommer att visa på vägar för att göra de tekniska förbättringar och strukturförändringar i industri-, energi- och transportsystemen som är nödvändiga för att stimulera innovation, främja tillväxt, skapa sysselsättning och trygga energiförsörjningen inom EU.

Det behövs alltså en konkret och realistisk långsiktig strategi för att **stimulera investeringar i koldioxid-, energi- och resurssnåla lösningar i industrin.** Privat och offentlig forskning och innovation krävs, liksom smarta och marknadsbaserade miljöbestämmelser som tillämpas i praktiken och som genomförs på ett likartat sätt på hela den inre marknaden. Ny lagstiftning måste avspegla behovet av en övergång till en resurssnål ekonomi, samtidigt som man beaktar möjliga kortsiktiga kostnader och bördor. Koldioxidläckage och andra konkurrensnackdelar för EU-industrin måste undvikas, för att det inte ska leda till utflyttning av produktion och arbetstillfällen till tredjeländer. I samband med de internationella klimatförhandlingarna arbetar EU för närvarande med att förbättra de internationella koldioxidmarknadernas omfattning och effektivitet och att stimulera internationella investeringar i FoU och innovation i koldioxidsnål teknik. EU tar också fram åtgärdsprogram som kan minska kostnaderna för långsiktiga klimat- och energistrategier genom storskalig avskiljning och lagring av koldioxid och andra innovativa förnybara projekt.

Inom de nationella energieffektivitetsplanerna har samtliga medlemsstater genomfört åtgärder för att hjälpa företagen att minska sin energiintensitet. Några medlemsstater har också tagit fram konkreta handlingsplaner för att främja miljövänlig teknik och öka miljöprestandan inom vissa sektorer. Det är dock ännu bara några få av dem som tagit fram mer allmänna strategier för att öka resurseffektiviteten.

Med smart lagstiftning kan en resurssnål EU-ekonomi öka sin konkurrenskraft och samtidigt leva upp till miljömålen. Lagstiftningen måste vara **förutsebar och proportionerlig** och ge den **rättsliga säkerhet** som krävs för långsiktiga investeringar. Nya politiska åtgärder måste främja innovation och ta hänsyn till kostnadseffektiviteten över hela livscykeln, investeringarnas livslängd samt företagens och konsumenternas köpbeslut. Med en framåtblickande smart lagstiftning går det att förena miljömål och industripolitiska mål. Miljö- och industripolitik måste följas åt. En omsorgsfull bedömning av de ekonomiska och sociala konsekvenserna av miljölagstiftning och andra kostnader och nytta för samhället ingår i den konsekvensanalys som görs i samband med kommissionens lagstiftningsinitiativ, och bör också göras i medlemsstaterna. På så sätt kan miljölagstiftningen fungera som en språngbräda för innovation och industriell utveckling, snarare än som ett hinder.

EU:s **hållbara industripolitik** är direkt inriktad på möjligheter till hållbar tillväxt och jobbskapande, i kombination med en smidig övergång till en mer resurssnål industri inom alla sektorer. Andra åtgärder är produktpolitik i ett livscykelperspektiv som ser längre än till tillverkningen, instrument som t.ex. ekodesigndirektivet, energimärkning av hushållsapparater och EU:s miljömärke. Det är också viktigt att uppmuntra frivilliga initiativ inom industri och en mer spridd användning av bästa praxis i fråga om miljöledningssystem, genom EU:s miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och ISO 14001. Genom en noggrann övervakning går det att mäta framstegen och identifiera brister.

För att utveckla sin marknad för **miljövaror och miljötjänster** måste EU se till att den inre marknaden är rättvis och genomsynlig och att den belönar innovation. Därför behövs

förbättringar i standardiserings- och certifieringssystemen, ett mer harmoniserat genomförande av EU:s regelverk (t.ex. ramdirektivet om avfall), en bredare användning av grön offentlig upphandling, en utveckling av ekodesigndirektivet och ett införande av ett miljöperspektiv i frihandelsavtalen.

För att man ska kunna förhandla framgångsrikt om de begränsningar som de knappa globala resurserna medför, inklusive begränsningar av miljöskäl, kommer det att krävas mycket ny genombrottsteknik för att man ska kunna nå världsmarknaden. En innovation som får bred spridning men införs stegvis måste dock ge resultat på kort till medellång sikt. Särskilt krävs det ett innovativt synsätt i fråga om **miljöteknik**, liknande det som gäller för viktig möjliggörande teknik och planen för strategisk energiteknik. Genom den kommande handlingsplanen för miljöinnovation införs redskap för att fastställa krav på utveckling och spridning av viktig miljöteknik, öka samordningen och samarbetet mellan EU och medlemsstaterna när det gäller att utveckla och sprida teknik samt öka medvetenheten om den nya teknikens möjligheter. Hinder för gränsöverskridande företagande måste undanröjas, genom att man inrättar ett lämpligt regelverk och ser till att befintliga regelverk tillämpas mer likformigt.

Kommissionens åtgärder:

- *Att, i enlighet med EU:s kommande färdplan för en koldioxidsnål ekonomi senast år 2050, utforma de långsiktiga sektoriella industristrategier som krävs för att gå över till en koldioxid-, resurs- och energisnål ekonomi.*
- *Att övervaka den hållbara konkurrenskraften, inklusive EU-industrins frivilliga initiativ för att uppnå en hållbar resursanvändning.*
- *Att se över handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion och hållbar industripolitik och att undersöka möjligheterna att utvidga ekodesigndirektivet till att omfatta nya produkter (2012).*
- *Att lägga fram en handlingsplan för miljöinnovation, för att säkra kommersialiseringen och spridningen av viktig miljöteknik.*

Medlemsstaterna uppmanas…

- *Att främja en närmare samordning mellan politik för miljöteknik, för att maximera synergieffekterna och komplementariteten i spridningen av tekniken, inklusive politik för att stimulera efterfrågan, särskilt när det gäller miljöinnovation.*

7.2. Strukturell överkapacitet

En viktig prioritet för den nya industripolitiken måste vara att hjälpa EU-industrin att **återhämta sig snabbt och att göra de anpassningar som krävs efter finanskrisen**. Det är särskilt den strukturella överkapaciteten inom vissa sektorer som kräver skräddarsydda lösningar på företagsnivå, som kan vara allt från nya affärsmodeller och produkter till slutgiltigt marknadsutträde. Företagen och arbetsmarknadens parter har det främsta ansvaret för att omstrukturera för att säkra sin framtida konkurrenskraft och överlevnadsförmåga, eftersom erfarenheten visar att konkurrensdriven strukturanpassning är snabbast och effektivast.

Enligt riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd får stöd endast ges om det leder till en omstrukturering som kan säkra stödmottagarnas långsiktiga överlevnad utan vidare stöd, om det täcker en lämplig andel av kostnaderna för omstruktureringen och om det kombineras med åtgärder för att korrigera den snedvridning av konkurrensen som stödet leder till. Vid översynen av riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd kommer man att använda sig av erfarenheterna från krisen.

Medlemsstaterna måste också stödja en omallokering av arbetskraften inom ramen för ett flexibelt trygghetssystem. Om man bättre kunde **förutse och hantera strukturomvandlingar** skulle det hjälpa de anställda och företagen att anpassa sig till den övergång som överkapaciteten leder till och som också orsakas av modernisering och strukturanpassningar. Enligt befintliga regler för statligt stöd har medlemsstaterna stora möjligheter att använda det statliga stödet för att hantera förändringar, t.ex. genom fortbildning, stöd till FoU och innovation, eller stöd till riskkapital. På EU-nivå kan Eruf och Sammanhållningsfonden stimulera investeringar och innovation för att öka de lokala ekonomiernas återhämtningsförmåga. Eruf inriktar sig alltmer på investeringar för att underlätta för företag som vill röra sig uppåt i värdekedjan, både inom högteknologiska och traditionella sektorer, genom investeringar i FoU, innovation och IKT. Sammanhållningsfonden å sin sida investerar särskilt i prioriterade transportsystem, som kan förbättra den fysiska tillgängligheten, och i miljöinfrastruktur i de mindre utvecklade medlemsstaterna. Sådana investeringar hjälper regionerna att utveckla sina egna innovationsnischer utifrån smart specialisering.

En utvidgning av **Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter** skulle också öka medlemsstaternas och regionernas möjligheter att hantera sidoeffekterna av krisen och tillhandahålla omskolning och andra aktiva arbetsmarknadsinsatser för friställd arbetskraft.

Det är ledningen och arbetstagarnas företrädare som måste komma överens om omstruktureringsåtgärder på företagsnivå. Även politiska åtgärder måste till vid sådan omstrukturering för att undvika sociala problem och främja ny kompetens och arbetstillfällen. På så sätt kan man undvika massuppsägningar och en nedgång i hela regionen eller utflyttning av hela industrier och i stället underlätta en ekonomisk omställning och omskolning. De branschövergripande arbetsmarknadsparterna (EFS, Businesseurope, CEEP och UEAPME) kom 2003 överens om riktlinjer för hanteringen av förändringar och de sociala konsekvenser (*Orientations for reference in managing change and its social consequences*). Riktlinjerna bör ses över för att man ska kunna beakta senare erfarenheter av hur man bäst förutser och hanterar omstruktureringar samt erfarenheterna från finanskrisen. När riktlinjerna uppdaterats kan de vara till stor hjälp för att öka företagens och arbetskraftens förmåga att anpassa sig till en snabbt föränderlig ekonomisk miljö.

Kommissionens åtgärder:

- *Att se över EU:s stöd till att hjälpa friställda arbetstagare att få nya jobb, även genom en översyn av förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2011).*
- *Att inleda ett samråd med arbetsmarknadens parter om en europeisk ram för omstruktureringar (2011).*
- *Att se över riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd (2012).*

- *Att genom sammanhållningspolitiken stödja medlemsstaterna och regionerna i diversifieringen av befintlig industri, öka den industriella kapaciteten och stimulera investeringar och innovation för att omdana de lokala ekonomierna och öka deras återhämtningsförmåga.*

- *Att lägga fram förslag för att påskynda genomförandet och justera inriktningen hos EU:s strukturfonder genom den femte sammanhållningsrapporten (2010) och i det nya regelverket för sammanhållningspolitiken (2011).*

7.3. Företagens sociala ansvar

Företagens sociala ansvar kan bidra till att öka EU-industrins konkurrenskraft och hållbarhet. Socialt ansvarstagande bidrar till att öka förtroendet för näringslivet, vilket är viktigt för att skapa en industrivänlig affärsmiljö. Finanskrisen visade att det nya synsättet behövs för att hitta **balansen mellan en kortsiktig vinstmaximering och ett hållbart värdeskapande på lång sikt**. EU:s företag måste se över hur de bidrar till hållbar tillväxt och nya jobb och även ta hänsyn till de anställda och de människor som påverkas av deras beslut. En sund affärsetik och sunda värderingar kan bidra till återhämtningen.

Socialt ansvarstagande kan göra EU:s företag till ledare på marknader där man värderar sociala frågor och miljöaspekter allt högre. EU-industrin har redan tagit flera viktiga initiativ som syftar till en hållbar resursanvändning, t.ex. *Responsible Care* (inom kemiindustrin), *Global e-sustainability* och en strategi för vägledning i fråga om material som utarbetats av International Council on Mining and Metals.

Att stimulera till hållbar tillväxt innebär att man ger konsumenterna den information de behöver för att köpa miljövänliga varor och tjänster. Där kan ingå information om varornas och tjänsternas ekologiska fotavtryck. Kommissionen kommer att arbeta med en gemensam europeisk metod för miljökonsekvensbedömning av konsumentprodukter, som bygger på en livscykelanalys och objektiva kriterier.

Kommissionens åtgärder:

- *Att lägga fram ett nytt politiskt initiativ om företagens sociala ansvar som behandlar nya frågor, t.ex. företagen och mänskliga rättigheter och företagens redovisningsskyldighet när det gäller information om miljö, sociala frågor, sysselsättning och styrning (2011).*

- *Att övervaka EU-industrins frivilliga initiativ för att uppnå en hållbar resursanvändning (fr.o.m. 2011).*

- *Att före 2012 undersöka möjligheterna att lägga fram ett initiativ om produkters ekologiska fotavtryck.*

8. EN SEKTORSPECIFIK INDUSTRIPOLITIK

Eftersom alla sektorer är viktiga kommer kommissionen att fortsätta att anpassa inriktningen efter varje sektors behov. Vissa specifika initiativ kan komma att tas inom en del sektorer:

- En sektorspecifik industripolitik för **rymden**, mot bakgrund av kommissionens nya befogenheter enligt Lissabonfördraget.

- Motorfordons- och transportutrustningsindustrierna kommer att spela en viktig roll när det gäller att finna lösningar för **hållbara transporter.**

- Sektorer som har de största möjligheterna att möta **andra framtida samhällsutmaningar som gäller klimatförändringar, hälsa och säkerhet** (t.ex. hälso- och sjukvård, miljöprodukter och miljöteknik, energiförsörjnings- och säkerhetsindustrierna).

- **Sektorer där värdekedjan är särskilt viktig** (t.ex. kemikalieindustrin, ingenjörsvetenskap, tillverkare av transportutrustning, livsmedelsindustrin och företagstjänster).

- **Energiintensiva sektorer** som är utsatta för internationell konkurrens behöver kunna dra nytta av konkurrensutsatta energimarknader som skapar gynnsamma förutsättningar för framgång i EU (t.ex. energi- och råvarutillgång till konkurrenskraftiga priser och rättvisa konkurrensvillkor på den globala marknaden).

Tanken med alla nedanstående initiativ och demonstrationsprojekt är att främja industriell innovation. God konkurrenskraft på längre sikt inom den europeiska industrin med alla dess sektorer kan bara uppnås om industrin blir bättre på skapa innovation. Innovation ska här förstås i vid bemärkelse, dvs. inte bara teknik utan även företags- och organisationsmodeller. Alla sektorer måste nå bättre innovationsresultat, antingen de tillhör traditionella sektorer eller nya och högteknologiska sektorer. Innovationsförmågan bör stödjas genom politiska strategier om inte marknaden själv klarar av att skapa innovation. Dessa åtgärder kommer att genomföras genom att tillgängliga ekonomiska resurser utnyttjas.

8.1 Rymden – en drivkraft för innovation och konkurrenskraft i befolkningens tjänst

Rymdindustrin är en högteknologisk och investeringsintensiv industri med höga risker. Den är i hög grad subventionerad i alla länder med egen rymdindustri och får i regel stöd genom institutionella program. EU har redan en omfattande och högteknologisk rymdindustri som tillgodoser en stor del av de kommersiella behoven i världen när det gäller tillverkning och uppskjutning av satelliter och tillhörande tjänster. Den europeiska industrin erbjuder system och tjänster för telekommunikation, navigation och jordobservation som tryggar EU:s säkerhet, bidrar till att lösa de stora samhällsutmaningarna, t.ex. klimatförändringarna, och stärker de europeiska industriernas konkurrenskraft.

I en alltmer konkurrensutsatt miljö med nya aktörer på rymdområdet måste EU bygga vidare på de resultat man uppnått för att främja en stabil och balanserad industriell bas. Den europeiska rymdpolitiken bör omfatta hela försörjningskedjan, inklusive små och medelstora företag, i syfte att säkerställa ökad internationell konkurrenskraft och oberoende inom strategiska sektorer (t.ex. bärraketer) och att det utvecklas en marknad för rymdprodukter och rymdtjänster, särskilt nya satellittjänster från det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) och systemet för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) samt infrastruktur för satellitkommunikation.

Rymdpolitiken bestäms i huvudsak av följande tre krav: samhällskrav (de fördelar för befolkningen som utforskningen och användningen av rymden för med sig), ekonomiska krav (rymden genererar kunskap och är en drivkraft för innovation) och strategiska krav (rymden bidrar till bilden av EU som global aktör). Enligt artikel 189 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har unionen en delad befogenhet när det gäller rymdpolitik med det

särskilda målet att främja vetenskapliga och tekniska framsteg, industriell konkurrenskraft och genomförandet av unionens politik.

För att uppnå dessa mål och samtidigt dra nytta av de investeringar som görs och maximera möjligheterna till innovation på rymdområdet bör åtgärder främst vidtas för att **fullborda Galileo-, Egnos- och GMES-programmen** samt rymd och säkerhet.

Galileo/Egnos och GMES är väletablerade program som kommer att kompletteras och fullföljas efter 2013 på grundval av lagförslag som kommer att läggas fram under 2011, i enlighet med de övergripande förslagen till flerårig budgetram. Kommissionen är fast besluten att slutföra Galileosystemet och införa ett nytt styrsystem.

GMES är unionens huvudsakliga rymdbidrag till **klimatförändringsarbetet.** Det är därför nödvändigt att slutföra den infrastruktur för rymdobservation som utformats för övervakning av land, hav, atmosfär och luftkvalitet samt de delar som rör beredskap och säkerhet för att kunna nå resultat när det gäller ”klimatförändringstjänsterna” i GMES.

Rymdtillämpningar är väsentliga för **befolkningens säkerhet.** Säkerhetsbehoven kan tillgodoses antigen genom nationell kapacitet som används på ett samordnat sätt eller genom utveckling av en gemensam kapacitet. Unionen måste stärka sitt partnerskap med medlemsstaterna för att se till att säkerhetsinsatserna inte är beroende av kapacitet i länder utanför EU och för att säkerställa kontinuitet i medlemsstaternas egna insatser.

Rymdinfrastruktur är kritisk infrastruktur som bidrar till att trygga befolkningens säkerhet och välstånd. Befolkningen måste exempelvis skyddas mot risker som följer av rymdavfall eller solstrålning. Medlemsstaternas nuvarande skyddskapacitet måste utvecklas för att man ska kunna upprätta ett tillförlitligt europeiskt **rymdövervakningssystem.** EU bör fastställa hur ett sådant system ska organiseras och styras med beaktande av dess dubbla karaktär och behovet av att säkerställa ett långsiktigt bärkraftigt utnyttjande.

Rymdindustrin är en viktig del av unionens **forsknings- och innovationspolitik.** Stöd till rymdforskning kommer i samband med förberedelserna inför nästa ramprogram för forskning och teknisk utveckling.

Satellitkommunikation är en viktig komponent i rymdpolitiken, både ur ekonomisk och teknisk synvinkel. Den bidrar till EU:s digitala agenda, särskilt till att ge fler tillgång till bredbandsteknik. Kommissionens förslag till ett program för radiospektrumpolitik är en viktig milstolpe i detta arbete.

För att dessa åtgärder ska kunna genomföras måste det införas ett **bättre styrsystem**. För det första måste EU stärka sitt partnerskap med medlemsstaterna och, i enlighet med artikel 189 i fördraget, samordna de nödvändiga insatserna för att utforska och utnyttja rymden. För det andra ska unionen enligt Lissabonfördraget ”upprätta alla lämpliga kontakter med Europeiska rymdorganisationen”. EU:s ökade rymdverksamhet kräver en omprövning av unionens förbindelser med Europeiska rymdorganisationen (ESA) och samtidigt en gradvis utveckling av ESA. För det tredje måste EU-programmen i högre grad samordnas sinsemellan och med de program som ESA och medlemsstaterna genomför.

Ökad uppmärksamhet måste ägnas **det internationella samarbetet**, som är nyckeln till framgång för rymdindustrin och dess utvecklingspotential, särskilt för Afrika.

Kommissionens åtgärder:

- *Att under 2011 föreslå åtgärder för att genomföra rymdpolitiska prioriteringar på grundval av artikel 189 i EUF-fördraget.*

- *Att fortsätta att föra en rymdindustripolitik som utformas i nära samarbete med Europeiska rymdorganisationen och medlemsstaterna.*

8.2. Hållbara transporter

Att utveckla och sprida **ren och energieffektiv fordonsteknik** är något som kan ge betydande effekter på utsläpp av växthusgaser, luftföroreningar och buller, samtidigt som det stärker EU:s ledande ställning på fordonsmarknaden. För att utveckla den strategi som tillkännagavs i april 2010[10] kommer det att behövas omfattande finansiering av investeringar i infrastruktur, inklusive pilotprojekt för att demonstrera genombrottsteknik i vissa städer och regioner. EU:s industriella ledarskap när det gäller nyckelteknik måste utvecklas, särskilt när det gäller batteriteknik och potentiell ersättning av litium. Möjligheterna att utveckla nya typer av varor och tjänster måste också undersökas.

I Electra-rapporten uppmärksammades möjligheterna att sprida teknik för lagring av **energi för järnvägsnätet** och för automatisk tågövervakning så att energieffektiviteten kan öka betydligt, bland annat genom hybridisering av dieselmotorer och en systematisk metod för fordons- och markbaserade lagringssystem för elframdrivning. Inom sektorn skulle mer investeringar behöva göras när det gäller forskning, simulering och provning av teknik för att ytterligare harmonisera standarderna inom och utanför EU. På marknaden för höghastighetståg råder stor konkurrens från aktörer utanför EU. Ett utvidgat samarbete mellan EU:s företag när det gäller utveckling av höghastighetståg skulle kunna vara fördelaktigt. Denna möjlighet måste undersökas. I vilket fall som helst bör det säkerställas att konkurrensen inte snedvrids på den europeiska marknaden.

Flyg- och rymdindustrin och vissa delar av **sjöfartsindustrin** är mycket konkurrenskraftiga och globalt framgångsrika sektorer inom EU-industrin. Insatser kommer att behövas för att öka effektiviteten och minska miljöpåverkan. Redan nu finns omfattande stöd att tillgå för forskning och innovation om miljövänliga flygplan inom ramen för det gemensamma företaget Clean Sky. Fortlöpande innovation kommer att krävas för att utveckla miljövänligare flygplan och båtar med låga utsläpp och för att lösa viktiga miljöfrågor. Alternativa bränslen, genomförandet av åtgärder inom ramen för Single Sky och ytterligare minskat buller från flygplan står högt upp på dagens väl fastslagna politiska dagordning. En viktig affärsmöjlighet för EU:s varvsindustri är deltagandet i byggnationen och driften av plattformar för vindkraftverk till havs samt nödvändiga specialfartyg.

Kommissionens åtgärder:

- *Att föreslå en plattform för rena och energieffektiva fordon som sammanför medlemsstaterna, näringslivet och andra berörda parter för att säkerställa investeringar i infrastruktur, bl.a. pilotprojekt, och att ta initiativ till forskningsprojekt om viktig teknik och viktiga material (2012).*

[10] *En EU-strategi för rena och energieffektiva fordon*, KOM(2010) 186, 28.4.2010.

- *Att utforma en strategisk plan för transportteknik (2011) med ett strategiskt initiativ för rena transportsystem och ett åtgärdspaket för e-mobilitet för att öka effektiviteten och säkerheten inom transportsektorn.*

- *Att ta fram en genomförbarhetsstudie för demonstrationsprojekt om lagring av energi för järnvägsnätet och hybridisering av dieselmotorer, som* ***möjliggör demonstration och ytterligare forskningsprojekt*** *för att öka energieffektiviteten och stärka konkurrenskraften (ansökningsomgång 2012–2013)*

8.3. Samhällsutmaningar

EU:s **läkemedelsindustri och hälso- och sjukvård**, med **medicintekniska produkter**, är världsledande sektorer som fyller en viktig funktion för att hitta nya medicinska behandlingsmetoder och läkemedel och för att förbättra befolkningens hälsa och livskvalitet, särskilt med hänsyn till den åldrande befolkningen. Här behövs ett partnerskap mellan den privata och offentliga sektorn, som bygger på ett gemensamt ansvarstagande för en snabbare tillgång till läkemedel och vård, samt ökad öppenhet, samtidigt som innovation och ökad industriell konkurrenskraft belönas. Genom det gemensamma företaget för Initiativet för innovativa läkemedel omsätts ett sådant partnerskap i praktiken med sikte på att påskynda framtagandet av säkrare läkemedel. Ökad öppenhet och bättre samordning mellan medlemsstaternas system för prissättning och ersättning skulle dessutom bidra till att undvika onödiga dröjsmål med marknadstillträde och förbättra den inre marknadens funktion när det gäller läkemedel. Kommissionen kommer också att som ett pilotprojekt starta ett europeiskt innovationspartnerskap för aktivt och hälsosamt åldrande[11].

EU:s **säkerhetsindustri** står inför en mycket splittrad inre marknad och en svag industriell bas. De nationella regelverken skiljer sig åt betydligt och marknaden för säkerhetsprodukter är ytterst diversifierad, med sådana produkter som kameror eller komplexa skannersystem. Tillverkarna, systemutvecklarna och tjänsteleverantörerna måste arbeta nära tillsammans med sina kunder för att kunna leverera ett säkerhetssystem. Det är viktigt att utveckla ett snabbt system för godkännande av prioriterad teknik, att driva på framstegen när det gäller harmonisering och standardisering, att utreda samordnad offentlig upphandling samt att påskynda forskningen om säkerhetsteknik och produkter med dubbla användningsområden. I den senare frågan kommer kommissionen att samordna sitt arbete med Europeiska försvarsbyrån.

Byggsektorn kan också i stor utsträckning bidra till att hantera klimatförändringarna och andra förändringar i miljön och samhället. I det ändrade direktivet om byggnaders energiprestanda fastställs en ambition att övergå till lågenergibyggnader i EU från och med 2021, samtidigt som strängare krav på energiprestanda kommer att sätta nya standarder för byggnader. Detta är en möjlighet för byggnads- och renoveringsindustrin.

De **biobaserade marknaderna** där det råder stor efterfrågan och där regelverket är gynnsamt skulle i stor utsträckning kunna bidra till EU:s övergång till en mer långsiktigt hållbar ekonomi. Rätt lagstiftning och rätta grundförutsättningar behövs dock för att uppmuntra användning av förnybara råvaror för industriellt bruk (t.ex. trä och papper, bioplast, biologiska smörjmedel och läkemedel) samt för att säkerställa den långsiktiga bärkraften. Teknisk innovation måste stimuleras genom demonstrationsprojekt och europeiska och

[11] KOM(2010) 546.

internationella standarder måste utformas för ny teknik. Det pågående arbetet måste fortsätta med specifik produktmärkning (t.ex. miljömärkning) och med vägledning och nätverk för offentlig upphandling.

Kommissionens åtgärder:

- *Att utforma en process för hälso- och läkemedelsfrågor i samarbete med medlemsstaterna, näringslivet och andra berörda parter på hälsoområdet för att främja ett gemensamt ansvarstagande, förbättra tillgången till läkemedel och stärka konkurrenskraften inom läkemedelsbranschen. För att underlätta den inre marknadens funktion för läkemedel kommer kommissionen också ta tillfället i akt att se över direktiv 89/105/EEG när det gäller insyn i prissättnings- och ersättningssystemen.*

- *Att lägga fram ett initiativ för säkerhetsindustrin som inbegriper ett snabbt system för godkännande av prioriterad teknik och där man fastställer prioriteringar för harmonisering och standardisering, utreder möjligheterna att införa samordnad offentlig upphandling samt upprättar en europeisk plattform för säkerhetsteknik och produkter med dubbla användningsområden (fr.o.m. 2012).*

- *Att utforma en strategi för långsiktig konkurrenskraft inom bygg- och anläggningsbranschen för att säkerställa de rätta grundförutsättningarna för den inre marknaden för produkter och tjänster inom byggsektorn, förbättra resurseffektiviteten och miljöprestandan i byggföretagen samt främja kompetens, innovation och teknisk utveckling för att tillgodose nya behov i samhället samt möta klimathoten (2011).*

- *Att skapa förutsättningar för att upprätta biobaserade marknader, förbättra gällande lagstiftning och grundförutsättningarna för industriell användning, främja innovation genom demonstrationsprojekt samt utforma europeiska och internationella standarder (2012).*

8.4. Nya impulser till EU:s konkurrenskraft genom värdekedjan

EU måste i högre grad uppmärksamma värdekedjan inom tillverkningen. Som beskrivits ovan är industrin alltmer beroende av försörjning med råvaror och halvfabrikat och mycket beroende av företagstjänster som tillför ett mervärde och bidrar till att utforma och marknadsföra nya varor och tjänster. Detta nya perspektiv kräver ett nytt industripolitiskt förhållningssätt med ökad tonvikt på det ömsesidiga beroendet.

Kemikalieindustrin är ett bra exempel på det nya förhållningssätt som krävs. Trots den ekonomiska krisen är **kemikalieindustrin** fortfarande mycket konkurrenskraftig och en av drivkrafterna i EU:s tillverkningsindustri. Den är internationellt framgångsrik och står för 24 % av världsmarknaden, men utsätts för ökad konkurrens från Kina, Indien och Mellanöstern. I egenskap av industri som producerar halvfabrikat har den mycket stora möjligheter att genom ämnes- och materialinnovation öka konkurrenskraften och miljöprestandan inom andra industrier i senare led. Högnivågruppen för kemikalier har lyft fram några aspekter där industrin kan bidra till att lösa trängande samhällsutmaningar i EU, t.ex. ökad användning av förnybara material, ökad energieffektivitet och minskad vattenanvändning.

Hela EU:s försörjningskedja för livsmedel har gått in i en anpassningsperiod till följd av nya preferenser hos konsumenterna, knappa resurser, befolknings-, hälso- och miljöfaktorer samt kundernas oro över livsmedelssäkerheten, hälsan och priserna. **EU:s livsmedelsindustri** är mycket konkurrenskraftig. Den står för 2 % av EU:s BNP och för 13,5 % av den totala sysselsättningen inom tillverkningsindustrin. Den behöver dock snabbt lösa dessa frågor och åtgärda den bristande jämvikten när det gäller förhandlingsstyrka mellan

livsmedelstillverkarna och detaljhandlarna samt effektivisera försörjningsstrukturerna och underlätta en omstruktureringen av dessa strukturer.

EU:s **textil-, beklädnads och läderindustri har genomgått en strukturell omvandling** under mer än 20 år. De tekniska framstegen, kombinerade med traditionella starka sidor inom design och kvalitet, finner också sin väg till stora konsumentmarknader utanför sektorn, t.ex. idrottskläder för utomhusbruk, lyxprodukter och skor. Till följd av detta blir massanpassade konsumentvaror allt vanligare, vilket ger nya möjligheter på marknaden för den europeiska tillverkningsindustrin. Specialprodukter med högt mervärde utgör redan nu en stor andel av verksamheten inom sektorn, och en allt större andel av produktionen och mervärdet består av att tillhandahålla skräddarsydda lösningar för andra sektorer, t.ex. hälso- och sjukvård, anläggningsarbete och luft- och rymdfart. Genom stora forsknings- och innovationsinsatser har sektorns kunskapsinnehåll och långsiktiga hållbarhet kunnat stärkas. Det är viktigt att främja nya affärsmodeller med tillhörande tillverkningsmetoder inriktade på att utveckla långsiktigt bärkraftiga, användarstyrda och designbaserade produkter inom textil- och beklädningsbranschen liksom på andra stora konsumentmarknader.

De **kulturella och kreativa sektorerna** är särskilt viktiga som drivkrafter för ekonomisk och social innovation inom andra sektorer. Design, arkitektur och marknadsföring spelar en viktig roll för att stödja investeringar, t.ex. inom byggbranschen eller när det gäller ny konsumentteknik, miljövänliga lösningar eller den digitala ekonomin. Transport- och logistiktjänster blir på samma sätt allt viktigare för att stödja värdekedjorna och möjliggöra produktion med rullande lagerhållning. Ett närmare samarbete mellan dessa industrier, EU-institutionerna och medlemsstaterna samt beslutsfattare på regional och lokal nivå kommer att öka industriernas bidrag till ekonomin som helhet.

Kommissionens åtgärder:

- *Att följa upp arbetet i högnivågruppen för konkurrenskraft inom kemikalieindustrin, särskilt dess möjligheter att bidra till att finna lösningar på trängande samhällsutmaningar genom innovationspartnerskap.*
- *Att utnyttja högnivåforumet för livsmedelsindustrin för att säkerställa en bättre fungerande försörjningskedja för livsmedel.*
- *Att, i enlighet med grönboken Att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn och ett meddelande om de viktigaste aspekterna på konkurrenskraften inom modebranschen, föreslå strategiska initiativ samt upprätta en europeisk allians för de kreativa sektorerna och en europeisk allians för transport- och trafikbranscherna för att sammanföra politiska beslutsfattare med företrädare för näringslivet (2011).*

8.5. Åtgärda problem inom de energiintensiva industrierna

EU måste också förbättra sin internationella konkurrenskraft genom att påskynda **övergången till en koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi** inom sådana energiintensiva sektorer som stålindustrin, andra metallindustrier, pappersindustrin och kemikalieindustrin. Detta kommer att ske i samordning med det kommande flaggskeppsinitiativet om resurseffektivitet och den europeiska planen för strategisk energiteknik (SET-planen). Genom investeringar i koldioxideffektiv produktion kan de energiintensiva industrierna få stora möjligheter att öka sin konkurrenskraft och blir mindre beroende av de framtida energipriserna.

De energiintensiva industrierna tillför en viktig del i värdekedjan för EU:s tillverkningsindustri och har blivit en av världsledarna när det gäller energieffektivitet. De utgör en integrerad del av den industriella värdekedjan och tillverkar många av de produkter som leder till minskade koldioxidutsläpp. De måste därför hitta förutsättningar för en konkurrenskraftig produktion i Europa i framtiden. Detta innebär att risken för s.k. koldioxidläckage i de energiintensiva industrierna måste beaktas, vilket även gäller de eventuella indirekta effekterna av ökade elpriser till följd av handel med utsläppsrätter.

Ny **koldioxidsnål produktionsteknik** för energiintensiva materialbearbetningsindustrier håller på att utvecklas genom teknikplattformar och pionjärmarknadsinitiativ. Lämpliga grundförutsättningar och ett utökat samarbete mellan den privata och offentliga sektorn krävs dock för att se till att den nya tekniken sprids och släpps ut på marknaden till de energiintensiva sektorerna.

Kommissionens åtgärder:

- *Att lägga fram anpassningar av reglerna för statligt stöd för att möjliggöra en lämplig kompensation för indirekta kostnader till följd av handeln med utsläppsrätter, t.ex. elpriser, och samtidigt säkerställa rättvisa konkurrensvillkor på den inre marknaden och se till att EU-målen uppnås mot bakgrund av de internationella åtagandena om utsläppsminskning.*

- *Att lägga fram ett långsiktigt hållbart system för en koldioxidsnål industri för att samordna grundförutsättningarna, finansieringen, datainsamlingen och andra insatser som görs av EU och medlemsstaterna för att främja utveckling och spridning av koldioxidsnål teknik i anknytning till SET-planen (fr.o.m. 2011).*

- *Att, i samband med diskussionerna om framtida forskningspartnerskap mellan den privata och den offentliga sektorn, överväga ett initiativ för införande av koldioxidsnål teknik inom de energiintensiva industrierna, som sammanför relevanta teknikplattformar med EU och medlemsstaterna för att säkerställa lämpliga FoU-, finansierings- och spridningsstrategier för koldioxidsnål produktion.*

- *Att i partnerskap med medlemsstaterna och industrin främja demonstrationsprojekt och införande av ytterst koldioxidsnål produktionsteknik, inklusive industriell avskiljning och lagring av koldioxid, och samtidigt som man undviker en snedvridning av konkurrensen (2011–2016).*

- *Att inom ramen för Europa 2020-strategin ytterligare utforska möjligheterna att införa fler incitament för innovation kopplade till koldioxidmarknaden för dem som agerar snabbt.*

8.6 En mer sektorsspecifik inriktning

Under 2011 kommer kommissionen dessutom att samråda med intressenterna om bästa sättet att använda och stärka den industriella dimensionen av de gemensamma teknikinitiativen och de europeiska innovationspartnerskapen, enligt vad som meddelats i Innovationsunionen, samt om vilka prioriteringar som ska gälla i sammanhanget.

9. SLUTSATSER: EN NY INDUSTRIPOLITISK STYRNING PÅ EU-NIVÅ

Den ekonomiska och finansiella krisen har medfört att fokus i politiken för industriell konkurrenskraft har flyttats till kortsiktiga räddnings- och återuppbyggnadsinsatser. I framtiden måste beslutsfattarna emellertid inrikta sig på de långsiktiga strukturella utmaningarna, särskilt på den globala konkurrenskraften, klimatförändringarna, energifrågor, den åldrande befolkningen samt frågor som rör kunskaper och kompetens. Mot bakgrund av budgetåtstramningen kan strategierna för konkurrenskraft inte bygga på stora finansieringsprogram, utan snarare på strukturella reformer, t.ex. att förbättra företagsklimatet, modernisera den offentliga förvaltningen och öka företagens innovationspotential eller energieffektivitet. Samtidigt kan det dock behövas politiska åtgärder som komplement till de strukturella förändringarna inom och mellan olika industrier.

Om den nya industripolitiken ska kunna omsättas i praktiken krävs också en effektivare europeisk styrning. Nationella sektorer och industrier med föga samverkan med varandra eller med övriga världen blir alltmer förlegat. Det är nu allt viktigare att kartlägga strategiska intressen för den europeiska industrin och att se **nationella åtgärder** utan samordning **ersätts med samordnade politiska strategier på europeisk nivå.**

Denna förbättrade och målinriktade styrning på europeisk nivå består av följande två delar:

- En heltäckande och bättre samordnad syn på policyutformningen på europeisk nivå som inbegriper kommissionen och EU-institutionerna, särskilt rådet och Europaparlamentet. Det är viktigt att förbättra samordningen och växelverkan mellan olika politikområden som påverkar konkurrenskraften, inklusive genom konkurrensanalys av nya politiska förslag.

- Ett närmare samarbete med medlemsstaterna samt uppföljning av framstegen och resultaten av konkurrenspolitiken på EU-nivå och i medlemsstaterna. Efter att Lissabonfördraget trätt i kraft kan detta nu grundas på artikel 173 om industripolitik i EUF-fördraget inom ramen för Europa 2020-strategin, den förstärkta samordningen av den ekonomiska politiken och framför allt den nya s.k. europeiska terminen, som bland annat bör kunna bidra till en bättre utformning av de nationella reformprogrammen[12].

Som ett led i Europa 2020-strategin kommer kommissionen att regelbundet rapportera om EU:s och medlemsstaternas konkurrenskraft, industripolitik och resultat.

Eftersom många av de relevanta grundförutsättningarna för en konkurrenskraftig och långsiktigt bärkraftig industri bestäms i medlemsstaterna bör uppföljningen inte bara gälla konkurrenskraften utan även konkurrenspolitiken, där sådana faktorer som företagsklimat, innovationssystem, konkurrensvillkor, infrastruktur, den offentliga förvaltningens effektivitet samt framsteg mot ökad energi- och resurseffektivitet ingår. En första analys av medlemsstaternas konkurrenskraft och konkurrenspolitik visar att det överallt finns utrymme för förbättringar. Denna analys kommer att fortsätta att förfinas så att den bättre täcker långsiktig hållbarhet inom industrin, särskilt mot bakgrund av det kommande flaggskeppsinitiativet för resurseffektivitet. De politiska ramarna på EU-nivå – Europa 2020-strategin med sina flaggskeppsinitiativ och artikel 173 om industripolitik i EUF-fördraget – ger en rad möjligheter att uppmuntra medlemsstaterna att intensifiera sina ansträngningar för att uppnå sådana förbättringar och på så sätt bidra till en mer konkurrenskraftig europeisk industri och ekonomi. Kommission kommer att utnyttja alla dessa möjligheter.

---

[12] KOM(2010) 250.

En översyn av medlemsstaternas industri- och företagspolitik skulle kunna leda till **bättre samordning och gemensamt utnyttjandet av befintliga resurser,** och de juridiska instrumenten skulle kunna ge mer valuta för pengarna. Detta är särskilt viktigt när nu resurserna har blivit knappa och de politiska ramarna blivit mer omfattande och uppsplittrade under de senaste tioårsperioderna.

Denna typ av uppföljning kommer att ske via rådet (konkurrenskraft) och Europaparlamentet och utvecklas vidare genom ömsesidiga granskningar och utbyte av god praxis. Den ligger helt i linje med Europa 2020-strategin.

Uppföljningen kommer att ingå som en del av den **allmänna uppföljningen av Europa 2020-strategin,** men kommer särskilt att inriktas på medlemsstaternas konkurrenskraft och på möjligheten att lära av varandra. Detta bör i sin tur kunna bidra till att förbättra de nationella strategier som följs upp genom de nationella reformprogrammen[13].

Utbyte av god praxis är särskilt lämpligt på följande områden: minskade administrativa bördor och konkurrensanalyser, kontroller av ändamålsenligheten och att tänka småskaligt först i den nationella lagstiftningen, politik för att underlätta tillgången till finansiering, viktig möjliggörande teknik, stärkande av immateriella rättigheter, utformning av kompetensstrategier för industriella behov och utformning av nationell industripolitik, särskilt när det gäller enskilda sektorer och medverkan av berörda parter. Ett närmare samarbete kan utmynna i synergieffekter, komplementaritet och ett bättre resursutnyttjande, särskilt när det gäller att utveckla och sprida viktig möjliggörande teknik och miljöteknik, men även på vissa kunskapsområden där den nationella efterfrågan kanske inte motiverar ett fullfjädrat program. Skälen till utbyte av god praxis och samarbete är starkare när det gäller enskilda åtgärder, medan de ömsesidiga granskningarna är mer till nytta för mer integrerade och komplexa politikområden.

Åtgärderna kan variera i omfång i enlighet med nationella behov och förhållanden. Kommissionen kommer under de närmaste månaderna att föra diskussioner med rådet och medlemsstaterna om principerna och formerna för hur åtgärderna ska organiseras liksom åtgärdernas omfattning och prioriteringsordning. Kommissionen kommer dessutom att varje år följa upp och rapportera om konkurrenskraften, industripolitiken och resultaten i medlemsstaterna. Detta kommer också att omfatta industriella aspekter på flera politikområden som bidrar till att uppnå de mer allmänna målen, t.ex. utbildning, forskning, miljöskydd eller klimatförändringar. Särskild vikt kommer att läggas vid åtgärder för att utveckla utbytet av god praxis och samarbetet. Europa 2020-strategin är också av betydelse för reformarbetet i de länder som strävar efter EU-medlemskap. Kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna bör därför också börja sträva efter att uppnå de föreslagna målen i den nya integrerade industripolitiken.

Den praktiska tillämpningen av detta nya industripolitiska angreppssätt bör kunna hjälpa företag och investerare att bana väg för en lönsam och långsiktigt hållbar industriproduktion som skapar sysselsättning i EU och samtidigt öka industrins internationella konkurrenskraft och produktivitet ur ett kostnadsperspektiv. EU-industrin skulle därmed kunna dra nytta av den snabbt växande världsmarknad som globaliseringen innebär. För EU skulle detta med andra ord betyda att industriproduktionen, sysselsättningen och inkomsterna kommer att öka

[13] KOM(2010) 250.

under de kommande tioårsperioderna samtidigt som koldioxidutsläppen och resursutnyttjandet inom industrin minskar betydligt.

Följande resultatindikatorer kommer att övervakas nära:

- Förbättring av den internationella konkurrenskraften med en jämförelse av EU:s produktivitet och kostnadsutveckling med produktiviteten och kostnadsutvecklingen hos konkurrenterna.

- Antalet nya arbetstillfällen som skapas inom industrin och industrirelaterade tjänster, med särskild tonvikt på arbetstillfällen i små och medelstora företag.

- Produktionens ökningstakt, särskilt inom miljöindustrin.

- Andelen medel- och högteknologiska sektorer i totalt förädlingsvärde för tillverkningsindustrin och sysselsättning.

Kommissionens åtgärder, i enlighet med artikel 173 i EUF-fördraget:

- *Att genomföra de åtgärder som beskrivs i detta meddelande för att stärka de industripolitiska ramarna på europeisk nivå i nära samarbete med rådet och Europaparlamentet.*

- *Att varje år rapportera till rådet och Europaparlamentet om EU:s och medlemsstaternas industriella konkurrenskraft med tillhörande strategier och resultat.*

- *Att ta initiativ till ömsesidiga granskningar och utbyte av god praxis tillsammans med medlemsstaterna för att förbättra det industripolitiska samarbetet i EU.*

Medlemsstaterna uppmanas…

- *Att samarbeta och vid behov samordna sin industripolitik.*

- *Att granska varandras åtgärder och utbyta god praxis.*

-